

Beleëf

D'r ongerwiezer vrieëgd aan 't Mieke.

"Wat is neet good in de zin: D'r os en de kouw sjtont in de wei?"

Mieke wit 't: "Me mot de dame ummer 't ieësj neume meneer!"

Jan Halmans

Leefde

't Truut loeret ummer ozze noabers oet.

Op 'n kier zeët 't: "Os noabers mótte toch erg veul va ee houte.

Ummer went heë voet geet, valle ze zich um d'r hoas.

En vuur dat heë i sjtapt, winkt te nog ins!

Ich vroag mi gaaf woavuur dees doe dat noeëts?"

Juup zeët: "Ich ken de noabervrouw amper!"

Jan Halmans

Poasje

Wit en geal zin de poasjkleuëre

In de natuur sjteet va al te gebuëre

De krintesjtruuk en de sjeleedoor blujje

Es of ze de witte blumkes rondj strujje

De weije zin greun en geal gekluërd

De paesjbloom gieëf 't een opfrisbuërt

D'r poasjhaas head 't mer druk

Hea vluug doeër de weij es verruk

Uëveral head 'r eijer versjtop

De oeëre hange langs ziene kop

Os kleenkindj kump eijer raape

En deed zich dra vergaape

Ongertussje head mien vrouw de dusj gereed

Noe wieërd tied a 't kuppe besjteed

Jan van Haaf

't Vuurjoar

De sjnieëklukskes zint aan 't blujje

Alles begint te grujje

De natuur begint te ontwake

Vier gont 't binnezitte sjtake

't Leeg kint al oet

Dat lokt os oet de boet

Hie kins te aa herkinne

Dat 't vuurjoar geet beginne

Vier blieve neet zo lang mieë sjloape

De duëre kinne oape

De hazelaar begint oet te lope

Ich goa een kis vroeële kope

De natuur ontdeed zich va zien wintjerkleed

D'r wierd werk aan de gaard besjteed

Beweëging deed os good
Ich hub gooi mood
Loat 't vuurjoar mer komme
Ich bin al in de gaard begonne.

Jan van Haaf

Mit Poasje

Makt de Poasjhaas uëver oeëre,
Om dat hea doeër `t ganse landj mot toeëre,
Op zeuk noa groeëte eierboeëre,
En ongerweag it hea wintjermoeëre

Jan Theunissen

In 't vueërjoar

Dan komme de sjwarbele weer trök,
en hōbbe dan hiejl get kilomiejters aafgelach,
`t is de vroag of ze dat allemoal lōkt,
want de al get ouwer sjwarbele hōbbe neet miej diej krach,
om zoeëwiewjt te vleège en bliejve achter,
Alleen de sjerke vleège van Afrika tot hiej,
En lēgge de eijkes weer op `t zelfde plekske in oeës sjuuër,
Went ze weer biejos trök komme zint ver bliej,
Soms helpe viejr ze bij `t boeëwe dat is ègelök teage de natueër.

De sjwarbele vleege meestal ueëver water van beake en viejvers,
en vange doa mūgge hiejl sjnel,
`t zint echte driejvers,
en vleege noeëts alleen mer same mit èè gans sjtel,
De mūgge kriejge geen ènkele kans,
en hōbbe pech,
Gene ontspringt de dans
zoeë vange ze d`r hiejl get weg,
Dat is natueërlèk natueër

Jan Theunissen

't Vuurjoar

Es de lange en donkere daag tot het verlede behuëre,
En de natuur kriet weer langzaam zien vertroewde kluëre.
Es dan ooch 't sunneke weer begint te sjiene,
En de natuur gans ophuërt mit griene.
Es dan ooch de blumkes weer beginne te bluije,
Dan dont vier os weer vruije!
Dan heët 't vuurjoar 't van d`r wintjer gewonne,
Dan is 't vuurjoar gelukkig weer begonne!
Dat gieëf de luuj toch weer extra mood,
Jao dat kin-ste merke aan dien blood!

En doeër dat 't dich dan beëter geet,
Kin-ste ooch ins afsjakele van dien ege leed!

Ron Logister

Ummer weer opsjtoan

In het leëve kin-ste waal ins valle,
Doa uëver zalle de luuj dan ooch kalle!
Mér wat ech belangriek is om doeër te kinne goan,
Is om in 't leëve ummer weer op te sjtoan!

Op die maneer kin-ste loate zieën wat in 't leëve hiel zjwoar tilt,
Vechte om te loate zieën dat dich 't leëve waal degelijk bevilt!
Dat-ste neet alleen wils profiteere en genete went 't good geet,
Mér dat-ste ooch wils lieëre van mindere momente en leed!

Want bedink dich dat 't noch ummer zoeë is,
Dat alleen weë ooch sjelechte tiede heët gekint,
Wit wie sjoëen de tied is die noa het weer opsjtoan begint!

Ron Logister.

Eike tik

In 'n kurfke
Broen van reet
Ligke bontj gekluërd
De eikes al gereed
Alle man om gen dusj
Mit kluërig kleed bedik
Jieëderree 'n eike
Effe kuppe,tik, tik, tik
Sangerdaags op 't huuske
Duje dat 't verrik

Wiel Roeselers

Vreugjoar

Went de magnolia's
oetbundig sjtond te bluije.
En in azalea en rododendron
de knoop beginne te gruije.
Aan beuke, wie veënkes,
de nuje bleëdjies komme.
De hosta's hun bleër ontrolle
en varens zich ontkromme:
De zon de eërd raakt,
vuurzichtig mit werme handj.
Dan zou ich 't oet kinne sjrieëwe:
"t Vreugjoar is in 't landj!"

Wiel Roeselers

't Vueèrjoar

`S mörges leep ich vueèr daag en dauw,
tösje Mindergangelt en Brebere doeër `t veldj,
`T how gevroare, mien oeëre dinge pien van de kou,
Want `t woar nog vreug in de mörge,
vueèr de res how ich `t neet koud, doa ding ich vueèr zörge,

Es te doeër de veldjer wanjele wils goan,
Mos te aaf en toe ens effe blieve sjtoan,
Dan zuuste dat `t wildj doa drek op deed reagere,
Dus ging ich dat dea daag weer ens oetprobere,
Want neet wiet bij mich weg zowt èè haze koppel bij-èè,
En dinge zich te good aan `t nog jonge koare,
Mer wiej ze mich zoge koze ze `t haze-pad èè vueër èè,
En woar ze weer sjnel oet `t oog verloare,

Effe later vloog ene uul àà mich vuurbiej,
Dea how waarsjienlèk èè muuske ontdekt,
Mer dat muuske woar net op tied,
Biej zien hoalke angesj woar hea vas-en zieëker genekt,
Want oog in de natuur is het parool,
De een ziene doeëd is de anger zien broeëd,
Deez kier kreeg de uul neet ziej frühsjtük woèè hea van hool,
Mer kumt niks te kort en kènt gene hongersnoeëd.

`T leep teage achte, de daag woar al in de log,
In ens vloog ene fazanthaan vuurbiej,
Mesjien how hea èè vruijke bezog,
Want in `t vreugjoar goan ze opzeuk noa èè hènneke,
En vleege dan van hot noa haar,
Ze wille dan zoeë sjnel mögelèk paare mit dat vrunjdinneke,
En doa noa blieve ziej vueër altied èè paar.

Jan Theunissen.

Vreugjoar kumt

Went aan boom en sjtroek
De knoop goan diekke
Narcisse kup
Langzaam komme kiekke
Dan wits-te `t doeërt
Neet mieë zoeë lang
't Vreugjoar kumt
Maak dich neet bang

Wiel Roeselers